

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸ Δημαρχεῖο «Νικόλαος Λιάκος» τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φυλῆς

«Οἰκοδομητικὲς Συνάξεις»

Περίοδος Θ', 2025-2026

Σύναξις Γ'

«Θεμελιώδεις Ἀρχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς.

Εὐαγγελικὸς Δεκάλογος» - Μέρος Γ'.

Ἡ Ἄρσις τοῦ Σταυροῦ

22α Δεκεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Τὴν Κυριακὴ πρὸ τῶν Χριστουγέν-

νων, 22α Δεκεμβρίου ἐκ. ἡμ., ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, μετὰ τὴν προτροπὴν, εὐλογία καὶ τὴν ἐνεργὸν παρουσίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ ἐπραγματοποιήθη, ἡ **τρίτη** ἀπὸ τῶν τέσσερις προγραμματισμέναις **Οἰκοδομητικῆς**

Συνάξεως, τῶν ὁποῦν συνδιοργανώνουν ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ ἡ Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς, γιὰ τὴν Περίοδον 2025-2026, στὸ Δημαρχεῖο «Νικόλαος Λιάκος».

Ὅπως καὶ σὲ ὅλες τῆς Συνάξεως τῆς Περιόδου, Μέλη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρτος ὁ Ἐλεήμων», μετὰ τὴν Πρόεδρον καὶ Ἀθηνᾶ Χωριατοπούλου, ὡς καὶ τοῦ **Συνδέσμου Ἐθελοντῶν** τῆς Μητροπόλεως μας, εἶχαν ἀναλάβει τὴν ἐτοιμασίαν τῆς **Συνάξεως** καὶ τὴν φροντίδα γιὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν προσερχομένων, ὡς καὶ τὴν διανομὴν ἑνὸς σχετικοῦ ἐντύπου.

Στὴν **Σύναξιν** παρίσταντο ὁ πολυσέβαστος Ἀρχιμανδρίτης

π. Θεοδόσιος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὡς καὶ Ἱερεῖς καὶ σεβαστὲς Γερόντισσες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὁ ἀξιότιμος Δημοτικὸς Σύμβουλος Διονύσιος Βλάχος, ὁ ἀξιότιμος

ἐκδότης κ. Κωνσταντῖνος Παπαδημητρακόπουλος κ.ἄ.

* * *

Ἡ κα Αἰμιλία Γκούφα-Οὔτου, Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «**Ἅγιος Φιλᾶρετος ὁ Ἐλεήμων**», ἐσημείωσε εἰσαγωγικῶς, ὅτι «φτάσαμε στὸ πιὸ κρίσιμο καὶ ὑψηλὸ σημεῖο τῆς Κλίμακος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ φθάσουμε στὴν ἔνωσί μας μὲ τὸν Χριστὸ μας. Τὸ σκαλοπάτι, ἢ δεκάτη καὶ τελευταία βαθμίδα τῆς Κλίμακος, φαίνεται ὅμως πολὺ ὑψηλὸ. Τὸ ὠνομάσατε: ἡ Ἄρσις τοῦ Σταυροῦ».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἔλαβε τὸν λόγο καὶ ἀναφέρθηκε προοιμιακῶς στὴν ἐπὶ θύραις Ἑορτὴ τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως, προτρέψας τοὺς πιστοὺς νὰ ἐτοιμασθοῦν εἰς βάθος διὰ τῆς Μετανοίας, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦν ἡ καρδιά τους νὰ γίνῃ ἓνα σπήλαιο εὐλογημένο καὶ πλημμυρισμένο ἀπὸ τὴν θεϊκὴ Παρουσία, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀγκαλιάζουν ἓνα διὰ βίου ἀγῶνα, μέχρι νὰ τοὺς δοθῇ τὸ Χάρισμα τῆς Διαμονῆς, ὅπου δὲν ὑπάρχουν πλέον διακυμάνσεις.

Ἀὐτὸ ἀπαιτεῖ νὰ ἀπελευθερωθοῦμε ἀπὸ τὴν ἀμέλεια καὶ τὶς ψευδαισθήσεις καὶ νὰ ἀναλαβοῦμε ἓναν συνεχῆ ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Φιλαντίας. **Ἡ** ἀμέλεια, ἢ εὐμάρια καὶ ἢ καλλιέργεια τοῦ φαίνεσθαι εἶναι τὰ μεγάλα ἐμπόδια στὴν προσπάθειά μας πρὸς τὴν θέωσι.

Ἡ Φιλαντία θέλει νὰ παρακάμψουμε τὸν δρόμο τοῦ Σταυροῦ. **Καὶ** ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας μᾶς παρέδωσε τὰ τρία γνωρίσματα ὅσων θέλουν νὰ Τὸν ἀκολουθήσουν, δηλαδὴ τὴν πνευματικὴ ταυτότη-

τα του ζωντανου Χριστιανου:

α. «ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν»,

β. «ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ», καὶ

γ. «ἀκολουθεῖτω μοι».

Ἄν τὸ Πάθος καὶ ὁ Σταυρὸς ἦσαν ἡ ἐπιλογή τοῦ ἀναμαρτήτου Χριστοῦ γιὰ τὴν σωτη-

ρία μας, πόσο μᾶλλον γιὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Εἴμεθα προσκεκλημένοι σὲ μία πορεία σταυρική, μὲ τὸν καθημερινὸ θάνατο τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου: «Διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ»...

α. Τὸ «ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν», ἐννοεῖ τὴν ἐγκατάλειψι τῆς Φιλαυτίας. **Ὁ** ἐγωκεντρισμὸς καὶ ἡ ἄλογος φιλία τοῦ σώματος καταλήγει σὲ εἰδολωλατρεία τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ ἐπομένως στὴν καθολικὴ διατάραξι τῆς σχέσεώς μας μὲ τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἀδελφὸ μας.

β. Τὸ «ἀράτω», μᾶς παραπέμπει στὸν κόπο, στὴν ισόβιο βία, στὴν ἐτοιμότητα γιὰ κάθε εἶδους δοκιμασία, μὲ τὴν ἐπίγνωσι τοῦ θεραπευτικοῦ χαρακτήρος τῶν δοκιμασιῶν. **Ἡ** θλίψις δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀπρόοπτο γιὰ ὅποιον βαδίζει τὴν σταυρική ὁδὸ τῆς Μετανοίας. **Ὅ**πως διδάσκει ὁ Μέγας Ἀντώνιος, «**Αὕτη** ἐστὶν ἡ μεγάλη ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα τὸ σφάλμα ἑαυτοῦ ἐπάνω ἑαυτοῦ βάλῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ προσδοκῆσῃ πειρασμὸν ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς».

Ἐνας μάλιστα Νηπτικὸς πατὴρ μᾶς παροτρύνει νὰ ἔχουμε «πρὸς πᾶσαν θλίψιν ἔτοιμον θέλημα»...

β. Τὸ «ἀκολουθεῖτω», μᾶς εἰσάγει σὲ βαθύτερο ἄμα καὶ ὑψηλότερο ἦθος: δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀρνησις τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἡ ὑπομονὴ ἄνευ γογγυσμῶν καὶ ἡ ἐπίγνωσι τῆς θεραπευτικῆς ὠφελείας τῶν θλίψεων, ἀλλὰ χρειάζεται ἡ θέσις, δηλαδὴ νὰ ἐνεργοῦμε καὶ νὰ καλλιεργοῦμε τίς Ἐντολές τοῦ Κυρίου μας. **Ὅ**φείλουμε π.χ., ὄχι μόνον νὰ μὴν μισήσουμε τὸν Ἀδελφὸ μας, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀγαποῦμε καὶ νὰ θυσιασθοῦμε γι' αὐτόν...

Δὲν ὠφελεῖ μόνο τὸ «κατέχειν

καὶ φυλάσσειν τὸν λόγον» τοῦ Σωτῆρος μας, ἀλλὰ καὶ τὸ «καρποφορεῖν ἐν ὑπομονῇ», μὲ τὴν ἐνεργοποίησι τῆς Χάριτος, τὴν ὁποίαν ἐλάβαμε στὸ Βάπτισμά μας...

* * *

Στὴν συζήτησι, ἡ ὁποία ἀκολούθησε τὴν **Εἰσήγησι** τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, ὑπογραμμίσθηκε πόσο δυσκίνητοι εἴμεθα στὴν καταπολέμησι τῆς Φιλαυτίας μας, ἐνῶ ἡ ἄρσις τοῦ σταυροῦ εἶναι ὁ μοναδικὸς δρόμος γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν φιλανθρωπία καὶ τὴν φιλοθεΐα, δηλαδὴ στὴν Ἀγάπη.

* * *

Ἡ Δ' Σύναξις ἔχει προγραμματισθῆ γιὰ τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου, 26.1/8.2 2026.

Θὰ ὁμιλήσῃ καὶ πάλιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας.

Ἡ Διάλεξις θὰ ἔχη ὡς θέμα: **«Τὸ πάθος τοῦ Ναρκισσισμοῦ»**.

† Γ.Γ.Μ.

